

SINDROMUL CENTRAL- ȘI EST-EUROPEAN Conflicte neresolvate în Bazinul Carpatic.

În general, cunoștințele politicianilor de astăzi despre rădăcinile problemelor Europei Centrale și Răsăritene sunt foarte slabe. Cei care trebuie să informeze despre rana această deschisă sunt noi [ungurii], și noi trebuie să-i oferim o informație relevantă acelor politicieni, care, din necunoștință, nu vor să recunoască existența ei.

FAPTELE:

Cei care au câștigat războiul mondial 1914-18, au destrămat, după război, monarhia Austro-Ungară. Prin acest act – în locul unei unități politice și economice de mărime mijlocie, cu mai multe naționalități – au creat cinci state aparent naționale, slabe din punct de vedere economic și politic: Austria, Ungaria, Cehoslovacia, România și Iugoslavia. Împreună cu alte împrejurări, acesta a dus la cel de al doilea război mondial, cu consecințe tragice.

După război, situația a fost re-creată, mai ales fiindcă Stalin a cerut asta. Situația a devenit astfel și mai nesigură și de nesuștinută din punct de vedere economic.

În ultimul timp, două state artificiale s-au prăbușit, rezultând în mai multe state mici. Astăzi sunt nouă state în regiune: Austria, Cehia, Slovacia, Ungaria, România, Croatia, Slovenia, Serbia, și un membru nou, străin: Ucraina.

Cel mai mult au pierdut ungurii. Tratatul de pace din Versailles (1920) a forțat aproape patru milioane de maghiari să trăiască în afara granițelor Ungariei. De atunci, statele succesoare au dus, cu toate mijloacele posibile, o politică șovină în scopul anihilării acestor minorități: cu deportări, cu asimilare silită, emigrări, expulsiuni, (îmeditat după război) și cu omoruri.

Firește, nici o națiune în lume nu poate accepta o atare situație. Dacă, în anul 1920, puterile învingătoare ar fi tras granițele în acord cu naționalitatea populației, mișcarea revisionistă în Ungaria ar fi fost extinsă în scurt timp. Dar un dictat atât de nedrept și injurios nu se poate fi acceptat de popor.

Situația această nesănătoasă a dus la așa zisul "sindromul Trianon". Toate popoarele în zonă sufăr de acest sindrom, nu numai ungurii. Nu contează ce spune sau ce face guvernul, ungurii nu pot să accepte această situație. Și statele succesoare se tem de revizionismul ungar. Ele nu pot să creadă că ungurii în Ungaria ar uita compatrioții în afara granițelor lor. Acest "sindrom Trianon" este vătămător pentru toți. Guvernul ungar speră – după sugestii din Occident – că granițele vor evapora câteva ani în urmă adererii la Uniunea Europeană, și așa, minoritățile maghiare vor evita o anihilare – din păcate, o speranță irațională. Cu excepția Slovaciei, statele succesoare nu vor fi membri ai Uniunii în viitorul apropiat, și în viitoarele zece – douăzeci de ani, minoritățile maghiare în Ucraina, România, Serbia vor fi în continuare expuse unei politici de discriminare și de asuprire, cu riscul anihilării, – adică unei maltratări care nu mai există altundeva în

Europa și care este contrar statutelor ONU. Guvernul maghiar, pentru a ajuta populațiile maghiare în afara granițelor în păstrarea limbii materne, a culturii proprii și a confesiei, a construit o lege de protecție. Statele în care există o populație maghiară, mai ales Slovacia și România, arată acum indignare și se împotrivesc realizării legii. Și această în ciuda faptului că astfel de legi sunt în vigoare în cele mai multe țări europene, chiar și la ei acasă! Dar dacă nu vor accepta soluția această minimală, vor fi puse, poate, în fața unei diferite soluții.

2. SOLUȚIA

1. Este știut că schimbarea granițelor e imposibilă, fiind date granițele între Germania și Polonia, și între Germania și Rusia, ca să nu vorbim despre atitudinea a ONU în această chestiune.

2. Aderarea la Uniunea Europeană a României și a Serbiei nu se va face în curând.

3. Rămâne ca singura soluție realizarea autonomiei.

Avem multe exemple reușite ale autonomiei în Europa: Tirolul de Sud în Italia, populația bască și catalană în Spania, insulele Åland în Finlanda, chiar și găgăuzii în Republica Moldova. Marea Britanie a cedat o autonomie largă Scoției, puțin mai amplă ținutului Wales; a părăsit mare parte a Irlandei încă în anii '30. Guvernul francez este expus unei crescânde solicitări de autonomie din partea unor minorități naționale, uitate de mult, ca de exemplu cea din Corsica.

Așadar, ar fi logic ca ONU, ca și Uniunea Europeană să sprijine hotărât și viguros minoritățile maghiare în Bazinul Carpatic în strădaniile lor spre o autonomie în cadrul țării în care trăiesc. În caz contrar vor fi responsabili de o purificare etnică uriașă în centrul Europei, – chiar dacă această se va face pe ascuns, în mod șiret.

Este știut că puterile mari în general nu au acordat o autonomie veritabilă vreuniei minorități fără vărsare de sânge. Doresc oare o nouă atmosferă încărcată în Europa?

Magyaródy Szabolcs
Corvinus Society